

ผลงานทางวิชาการ...กับปัญหาที่ไม่ผ่าน!!!

นำเสนอเมื่อ : 14 ต.ค. 2551

ผลงานทางวิชาการ...กับปัญหาที่ไม่ผ่าน!!!การประเมินวิทยฐานะของครู

ผลงานทางวิชาการ...กับปัญหาที่ไม่ผ่าน!!!

เขาที่ผู้เขียนเคยทำผลงานทางวิชาการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นมาก็หลายปีที่ผ่านมาทำให้พบว่ามันก็มีปัญหาในตัวของมันเองอยู่หลายประการด้วยกัน...คือถ้าพูดเข้เข้าตัวเองหน่อยก็ว่าผลงานตัวเองนั้นดี...สิ่งแม้จะไม่ดีเลิศประเสริฐศรี...แต่ก็น่าจะผ่านเกณฑ์การประเมินไปได้ (ขอเป็นขอรุณาชาวเน็ตของครูรวมทั้งผู้เขียนเองด้วยที่คิดเช่นนั้น)...แต่คณะกรรมการคุณครูที่ท่านเป็นผู้ตรวจอาจจะไม่ได้คิดเหมือนเรา...ไม่เอ๋ยพูดด้วยกับคุณครูหรือ...แต่เคยศึกษาจากเอกสารเขียนไว้ว่า...**ค่าผลงานดีก็อนุมัติเลย**...ผลงานพอได้ก็จะให้ค่าเท่ากับปัญหาข้อเอกสารที่มันดี...ผลงานไม่ผ่านเกณฑ์ก็ไม่ใช่แต่มีไม่ผ่านเกณฑ์...ก็ไม่ใช่อนุมัติ...ซึ่งท่านได้ให้ออกข้อคำถามคุณครูของผลงานทางวิชาการในเรื่องความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระ...ส่วนใหญ่อัยขาดความกระจ่างชัดและความต่อเนื่องของเนื้อหาสาระความถูกต้อง ทั้งยังมี และความประณีตของผลงาน เช่น พิมพ์ดีด จัดสะกดผิด แบบฟอร์มไม่ถูกต้อง ฯลฯ ส่วนในเรื่องความคิดริเริ่มสร้างสรรค์นั้น ส่วนใหญ่มีชุดการรายงานผลการใช้วิธีคิดยังไม่ชัดเจนในสมบูรณ์ สำหรับประโยชน์ของผลงานทางวิชาการในเรื่องปริมาณเนื้อหาสาระที่เขียนไปไม่สมบูรณ์ก็จะไม่นำไปอ้างอิงหรือเผยแพร่ในผลงานทางวิชาการ...**ทางของเนื้อหาโดยง่าย**

ไม่พอของตัวเขียนนั้นยังเคยโดนตัดคะแนนด้วยอีกหลายเรื่อง...มีครูจำนวนไม่น้อยที่มีพหุคุณ S.D. ค่า T-test ไม่เป็นแน่ (ที่จริงเขาไม่ได้สอบประมาทหรอกเพราะมันก็จริงเหมือนที่เขาคิด)...เพราะผู้เขียนเองก็คิดไม่ได้ ทำไม่เป็นในกรณีจริง) ถึงกระนั้นพอได้อินก็ถึงถึงก็ยังไม่เลย...เออ!!! มันก็จริงของเขาคือหรือ??? แต่ความจริงคือคุณความเป็นครูที่ทำให้ออกดีได้วา ก็ในเมื่อไม่รู ในเมื่อไม่รู แต่มีจำเป็นจะต้องรู้ มันก็หาจะมีวิธีการเรียนรู้ได้นะ...คิดได้ดังนั้นก็ไปเลย...มีวิธีที่ไหนพอไม่ได้ ไม่ไกลจากบ้านจนเกินไป...ครูหรือครูไปหมดเพราะออกจะทำได้ ออกจะทำเป็น...วิทยากรก็แนะนำสูตรนี้สูตรนั้นสูตรนี้คิดให้ดูเลย แต่ครูหรือครูที่มองไม่กระจ่างซักที...มีปัญหาจะแล้ว เริ่มมีความเครียด วิตกกังวล เพราะไม่ว่าจะเป็นการวิจัยเช่นเรียน หรือการรายงานผลการใช้วิธีคิดนั้น มันก็มักจะไม่มีปัญหาในส่วนของบทที่ 3 บทที่ 4 และบทที่ 5 เพราะมันยากกว่าแล้วผู้เขียนเองต้องลองตามเพื่อครูหลาย ๆ คน ก็ไม่ทันได้ ไม่เข้าใจเหมือนกัน (แต่ก็ถึงที่มีเพื่อน) ส่วนบทที่ 1 และ 2 นั้นไม่มีปัญหา แต่เคยอยู่บ้านหนึ่งเห็นครูเขา...**ทำลิสต์.....** (พูดเพื่อนหนึ่งงานทำลิสต์ในเล่มนะ) ผู้เขียนก็ไปพบกับหนทางที่ดีที่สุดในตัวเอง (คิดว่ายังไม่แน่) จากนั้นไปเจาะมีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน...เพราะความพยายามอยู่ที่ไหน...ความสำเร็จอยู่ที่นั่น

คุณครูเองผู้เขียนเคยทำเมื่อ 28 ปีที่แล้วมา...**สุทธิพร**...ได้เรื่องจะตอนเย็น...ได้เป็นจะคืนตาย...สำนักกนจะสบายเอื่อยสบายมี...ดูอันไหนจะรีบว่าปัญหาของเพื่อนเหมือนปัญหาของผู้เขียนหรือไม่???

ไม่ว่าจะเป็นการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน หรือการวิจัยทางผลงานทางวิชาการที่ดี...จำเป็นอย่างไรที่จะต้องมีวิธีเตรียมข้อมูล...มีการใช้สถิติตัวเลขในรูปแบบที่แตกต่างกับออกไป...ซึ่งวิธีการทางสถิติของเพื่อนคุณครูจะสนใจไป...บางคนคิดเองคำนวณโดยใช้เครื่องคิดเลข บางคนก็อาศัยใจความที่ตนเองมีอยู่หรือดูข้อมูลที่มีอยู่รอบตัวดูตามนั้นไป...บางคนไปโปรแกรม Excel และอีกบางคนก็ไปโปรแกรม SPSS หรือวิธีการอื่นใดนอกเหนือจากที่กล่าวมาว่าไม่ได้ไปตามความต้องการและความถนัดซึ่งถือว่าเป็นความสามารถของแต่ละบุคคล...เท่าที่ผู้เขียนได้ศึกษาที่พบว่าศาสตร์ที่จำเป็นที่จะต้องใจจริง...ก็จะมีการศึกษาแล้ว...ส่วนเรื่องแบบมาตรฐาน (S.D.) และค่าที (T-test) ซึ่งเป็นภาคต่อของเรื่องเปรียบเทียบผลความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังเรียน(Post-test)

นอกจากนี้ก็ยังมีการใช้สถิติกับกราฟรายงานผลการเรียนการสอน...นวัตกรรมต่างๆ เช่น เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้ (เดิมเรียกว่าเอกสารประกอบการสอน) บทเรียนสำเร็จรูป...โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) แบบฝึกทักษะ ชุดฝึกต่างๆ ฯลฯ ที่คุณครูสร้างขึ้นเพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนของกิจกรรมและของคะแนนทดสอบหลังเรียนโดยใช้สูตร E_1 / E_2 ซึ่งในการกำหนดเกณฑ์ที่จะต้องคำนึงถึงกระบวนการและผลลัพธ์ โดยกำหนดตัวเลขเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยซึ่งมักเป็น E_1 / E_2 หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของการเรียนรู้การคิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดและการประกอบกิจกรรม

E_1 หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์หรือชุดความรู้ที่เปลี่ยนแปลงไปในตัวผู้เรียนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละของคะแนนทดสอบหลังเรียน

การที่จะกำหนดค่า E_1 / E_2 มีค่าไหนที่มันและผลผลิตดีคือสิ่งที่ตัวของคุณครูเองจะต้องพิจารณา ซึ่งก็จะแตกต่างกันไปตามลักษณะธรรมชาติของวิชา เช่น วิชาที่มีลักษณะเป็นเนื้อหาความรู้ ความจำ อาจจะกำหนดเกณฑ์ E_1 / E_2 ที่ระดับ 80/80 ถึง 90/90 ส่วนวิชาที่เป็นทักษะปฏิบัติอาจจะกำหนดที่ระดับ 75/75 ขึ้นไป

จะเห็นได้ว่าวิธีการทางสถิติที่ใช้กันจริง และใช้กันมากที่สุดที่กล่าวมา...ซึ่งก็คือเป็น “เรื่องง่าย” สำหรับคนที่รู้และคำนวณเป็น พยายาม วางทางตามสถิติตัวนี้แหละ...แต่คนที่ไม่รู้มันก็จะไป “เรื่องยาก” หรือ “ยากมาก” เรียกว่า “ผิดแปลค่าน” พาลไม่ยกทำวิจัยในชั้นเรียนหรือไม่ยกพัฒนาผลงานทางวิชาการ...เรียกเป็นไปเมื่อไม่มากนักไปเลยก็มี...ซึ่งเรื่องกล่าวขานเป็นปัญหาของตัวผู้เขียนเอง...คือคิดไม่ได้...ทำไม่เป็น...ก็อาศัยความมานะพยายามจนมาถึงวันนี้...ใจที่เขาคิดว่าออกนอก (ดี) ...เขาปากบอกยากกว่า...เห็นการว่าเป็นเรื่องจริง...ในตอนที่คิดเทคนิควิธีการที่ยุ่งยากขึ้นตอน ประหยัดเวลาแรงงนและมีผลเอง ในครั้งไหนที่ไป...ก็คิดว่ายากกว่าใจ...สิ่งที่มันเคยกล่าวไว้ว่า “ถ้ามันดีแล้วทำไมคนอื่นเขาไม่คิด”...คนแต่เป็นที่ที่แห่งตน...รวมแบบในสิ่งที่ตน...รวมแบบในสิ่งที่ตน...รวมทั้งคนที่...มีอยู่ทุกที่และไร้อย่าง “ลุ่มลึกนอก”...คนเช่นเป็นกำลังใจและนี่ก็จะเป็นเพื่อนกับคุณครูผู้ร่วมอาชีพทุกคน...ลองอ่านบทความใน Blog เรื่องราวชีวิตที่นายสุทธิพร...คล้ายเมื่อก่อน...เป็นคนเขียน...ที่อยู่ทางตามชายฝั่งของคุณครูคนละคน...เดี๋ยวจะพอมันประโยชน์อยู่บ้าง...

ด้วยความรักและปรารถนาดี

นายสุทธิพร คล้ายเมืองปัก
โรงเรียนนาโพธิ์ สพท.นครราชสีมา เขต 7
รวมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันได้ในเบอร์นี้ 084-0396633
E-mail มาคุยกันได้ที่ Klaymangpak@hotmail.com

อดีต อาจารย์ 3 ระดับ 7-8 (เมื่อปี พ.ศ.2545)
ปัจจุบัน ครูชำนาญการพิเศษ (ส่งผลงานขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูเชี่ยวชาญ...ตอนนี้กำลังรอความหวังจากคณะกรรมการผู้ใจดีและมีเมตตาตรวจผลงานอยู่...ครับนม)